

พร้อม สำหรับ พระวิหาร

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
นิศยสารศาสนจักร
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“จงดูว่าท่านทำสิ่งทั้งปวงด้วยความมีค่าควร”

(มอรมอน 9:29)

อาจันยืมเมื่อได้ยินเสียงเคาะประตู Madda (แม่) เชิญบราเดอร์ผู้ปฏิบัติศาสนกิจมาช่วยกิจกรรมพิเศษยามค่ำที่บ้าน

เขาเปิดประตู “Wah gwaan บราเดอร์วิลเลียมส์!” (“เป็นไงบ้าง”)

“Everything is irie!” บราเดอร์วิลเลียมส์กล่าว (“ทุกอย่างเรียบร้อยดี!”) เขายืนถุงมะม่วงที่เก็บมาจากต้นมะม่วงของเขาให้อาจัน

บราเดอร์วิลเลียมส์นั่งลงบนโซฟา Madda ขอให้दानา ผู้เป็นน้องสาวคนเล็กของอาจันกล่าวคำสวดอ้อนวอน

หลังจากเธอสวดอ้อนวอนเสร็จ บราเดอร์วิลเลียมส์กล่าวว่า “ปีนี้อาจันจะอายุครบ 12 ปี มีใครทราบหรือไม่ว่าทำไมปีนี้จึงเป็นปีพิเศษสำหรับเขา?”

เทสวานน้องชายคนเล็กของอาจันกระดิกตัวด้วยความตื่นตื่น “เพราะเขาจะได้รับฐานะปุโรหิตและส่งผ่านศีลระลึกได้ยังไงล่ะครับ!”

“ถูกต้อง!” บราเดอร์วิลเลียมส์กล่าว “แต่ยังมีเหตุผลหนึ่งด้วยนะ”

◆ ดู *องตามเรามา* สำหรับ หลักคำสอนและพันธสัญญา 124

เขาเปิดกระเป๋าดูหีบกระดาดแผ่นเล็กๆ ออกมา “นี่คือใบรับรองพระวิหาร”

เขายื่นใบรับรองพระวิหารให้อาจัน

“เยี่ยมเลย!” อาจันได้นี้ไปที่วิหารทองคำบนบัตร “เราจะทำอย่างไรกับใบรับรองพระวิหาร?”

“ผมจะเอาใบรับรองพระวิหารไปแสดงให้คนที่นั่งอยู่ที่แผนกต้อนรับของพระวิหารดู แสดงให้พวกเขาเห็นว่าผมมีค่าควรพอที่จะเข้าไปข้างในครับ”

“ขอบคุณบ้างสิ!” ดานาคว่าใบรับรองพระวิหารมาจากอาจันและศึกษาอย่างตั้งใจ

“เธอคิดว่าจะรู้สึกอย่างไรหากมีใบรับรองพระวิหารเป็นของตัวเอง?” บราเดอร์วิลเลียมส์ถาม

“ต้องรู้สึกพิเศษมากแน่ๆ ครับ!” อาจันยกหน้าขึ้นจากบัตร “แต่ผมไม่รู้ว่าจะไปพระวิหารได้ไหม เพราะต้องซื้อตั๋วเครื่องบินราคาแพงมากเพื่อไปที่นั่น”

“ผมเองก็ไม่สามารถไปพระวิหารได้บ่อยนัก”

บราเดอร์วิลเลียมส์กล่าว “แต่ใบรับรองพระวิหารคอยย้ำเตือนให้ผมพร้อมเข้าไปข้างในเสมอ”

อาจันคิดครุ่นหนึ่ง “ผมก็อยากจะเตรียมตัวให้พร้อมเหมือนกัน” เขาบอก “ผมจะได้รับใบรับรองพระวิหารได้อย่างไรครับ?”

“ไปพบกับอธิการ” บราเดอร์วิลเลียมส์กล่าว “เขาจะ

ถามคำถามเธอเพื่อดูว่าเธอพร้อมหรือยัง”

“เงินก็เหมือนแบบทดสอบใช้ไหมครับ?” อาจันถามด้วยความประหม่าเล็กน้อย

“เหมือนกับการพูดคุยกันมากกว่า” บราเดอร์วิลเลียมส์กล่าว “อธิการเป็นเพื่อนของเธอ และเขาต้องการช่วยเหลือเตรียมพร้อม”

อาจันพยักหน้า เขาชอบอธิการ

“อยากดูคำถามหรือเปล่า?” บราเดอร์วิลเลียมส์ยื่นกระดาษที่มีคำถามบางส่วนให้อาจันดู ดานาและเทสวานเบียดเข้ามารอบตัวเขาเพื่อดูด้วย

“หมายเลขหนึ่ง” อาจันอ่าน ““ท่านมีศรัทธาและประจักษ์พยานในพระผู้เป็นเจ้า พระบิดานรันดร์; พระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์; และพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?””

เขามีสีหน้ายิ้มแย้มขึ้น “ไม่ยากเลย “ใช่!”

ภาพประกอบโดย ชอน บาล เอ. จี. เทนนิส

“ผมจะขอใบรับรองพระวิหารได้อย่างไร?”

อาจันถาม

เขาอ่านคำถามไปที่ละข้อ Madda และบราเดอร์วิลเลียมส์อธิบายความหมายของบางสิ่ง

แล้วอาจันก็อ่านคำถามอีกข้อหนึ่งความว่า ““ท่านเข้าใจและเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญาหรือไม่?”” เขามองตัว “ครั้งหนึ่ง D’andre เคยให้เหล้ารัมกับผมตอนที่ผมอยู่ที่บ้านของเขา” เขากล่าว “แต่ผมก็ไม่อยากดื่มมันอีก นั่นหมายความว่าผมไม่สามารถมีใบรับรองพระวิหารใช้ไหมครับ?”

“การรักษาพระคำแห่งปัญญาหมายถึงการไม่ดื่มแอลกอฮอล์ และเหล้ารัมก็มีแอลกอฮอล์อยู่ในนั้น” บราเดอร์วิลเลียมส์กล่าว “แต่เธอกลับใจได้เสมอและมีค่าควรที่จะไปพระวิหาร”

“เพราะพระเยซู!” เทสวานพูด

“ใช่แล้ว!” บราเดอร์วิลเลียมส์กล่าว “แล้วใบรับรองพระวิหารก็สามารถเตือนให้เธอเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญาต่อไปได้ และพร้อมที่จะไปพระวิหารอยู่เสมอ”

อาจันยิ้ม เขารู้สึกดีขึ้นมา “บางทีผมอาจจะได้ไปพระวิหารในเร็วๆ นี้” อาจันกล่าว “และเมื่อถึงตอนนั้น ผมก็จะพร้อม!” ●

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ประเทศจามาอิกา